

пріемамъ и прч. м'чка-та наведе главъ и си замина *). Нъ врѣмѣ е вече да прикажемъ свършенъе-то на живота, того блаженнаго Макарія, какъ-то говори за него Герапіонъ, списатель-тъ на житіе-то мѡ.

Понеже наближаваше смъртнѣй часъ на С-го, трѣбваше и той да ѹмрѣ; іоше като 97-годишенъ старецъ, не можаше вече да живѣе за много врѣмѣ. Негово-то ѹмиранъе мѡ сѣ извѣсти отъ двама прѣчестни мѣжи — Антоній пѣстынашкѣй наставникъ, и Пахомій ѹчитель на монашескѣй животъ, кои-то мѡ сѣ іавихъ и рекохъ: Радвай сѣ Макаріе! Ніи сме пратени отъ Христа господа да ти извѣстимъ твое-то радостно ѹмиранъе; защо-то слѣдъ деваѣ дни ще отидеши ѹ вѣчныа животъ. — Това като издѡмахъ невидѣхъ сѣ вече прѣдъ очитѣ мѡ. Тогава Прѣподобнѣй свѣка ѹчеицѣ-тъ си и, като имъ обади приближеніе-то на смърть-тъ си, нарѣди гы за всичко и поржча имъ да пазѣтъ наздраво отеческѣ-тъ правила и постническѣ прѣданіѣ; послѣ гѣди ржцѣ си върхъ имъ, помоли сѣ за тѣхъ

*) Спорѣдъ Пролога.